

ПЕСТЕЛИВИЯТЪ БРАТЪ И РАЗСИПНИКЪТЪ БРАТЪ.

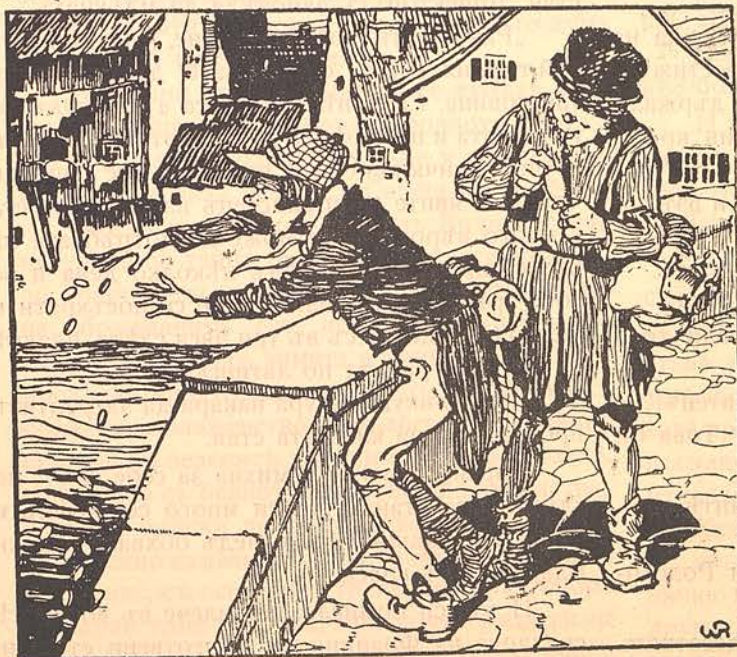
(Приказка отъ Бехщайнъ — за дѣца).

Имало едно врѣме единъ селянинъ, който ималъ два сина. Той ги далъ на занаятъ, „защото“, казвалъ той, „занаятътъ е злато!“ Единиятъ синъ станалъ обушаръ, а другиятъ — шивачъ. Като свършили учението, тръгнали по печалба. И двамата братя били много весели, но обушарьтъ харчилъ почти всичкитѣ си пари за тютюнъ, емфие и ракия; а шивачьтъ не пушилъ, не смъркалъ емфие, нито пкъкъ пилъ елъ ракия, и съвѣтвалъ брата си да не пилѣе

общата каса, колкото братъ му давалъ за тютюнъ и други нѣща, и се радвалъ, като виждалъ, че кисията постепенно се надува.

Еднажъ тѣ пакъ се запрѣпирали върху пестенето и разсипничеството. Шивачьтъ се хвалѣлъ съ спестеното богатство, а обушарьтъ казвалъ: „Това, което си спестилъ, е само една дребулия!“ Говорейки тѣй, тѣ стигнали до единъ мостъ, заграденъ съ хубави, широки, гладки камъни и на шивача се поискало да покаже на брата си, че пестеливостьта

е добро нѣщо, защото пословицата казва: „Бѣли пари — за черни дни“. Тѣ свалили раницитѣ си, и шивачьтъ извадилъ кисийката си и започналъ да брой върху единъ камъкъ на моста хубавитѣ сребърни монети и галаганчетата, които бѣха почервѣнели отъ дългото носене. Сумичката била доста голѣмка и той царски се радвалъ. Обушарьтъ го гледалъ съ най-голѣмо равнодушие, напълнилъ си лулата и тѣкмо когато искалъ да я запали, вѣтърьтъ така силно духналъ, че насмалко щѣлъ да отнесе шивача въ рѣката, ако мостьтъ нѣмалъ ограда; но вѣтърьтъ съборилъ паритѣ въ водата. Горкиятъ шивачъ стоялъ като втрещенъ отъ страхъ, а обу-

шаритѣ на вѣтъра. Обушарьтъ му се смѣялъ и казвалъ: „Що ми трѣбва да пестя? Ти нали пестишъ?! Пестеливиятъ трѣбва да има при себе си единъ разсипникъ, — казва пословицата“.

И тѣ прѣкарвали тѣй другарски една цѣла година. Шивачьтъ ималъ една особна кисия, въ която турялъ всѣки пжтъ толкова пари отъ

шарьтъ турилъ огънь въ лулата си и съ най-голѣмо спокойствие попиталъ: „Е, пестеливи брате, колко пари имашъ сега?“ Горкиятъ шивачъ отъ жалъ се заплакалъ съ гласъ и викалъ: „Толкова, колкото и ти-и-и! Толкова, колкото и ти-и-и!“

Отъ нѣмски прѣведе: Г-ца А. Писковска.